

Folk hader jo jonglører

En jonglør kan holde afsindigt mange bolde i luften. Eller lade være. Mads Rosenbeck gør det sidste, for teknik kan blive så dræbende kedeligt. Den danske stjernejonglør bor i Frankrig, men er i Danmark for at danse med en kjole. Helt uden en kvinde i.

INTERVIEW MIKKEL FYHN

Det er en kjole uden kvinde», siger Mads Rosenbeck.

»Et tema i mit liv og et tema i forestillingen», forklarer han.

Den blomstrede kjole hænger på en bæjle, som er spændt på et kosteskaf, og Mads Rosenbeck placerer den på sin venstre fod, mens han fortæller om alle de kunstneriske muligheder i jonglering. Pludselig danser kjolen frit i rummet. Den svinger stille, rytmisk og længselsfuldt 20 centimeter fra Mads, som vil den have, at han skal gribe fat om livet på det.

Mads Rosenbeck er jonglør, og det er ganske små bevægelser med hans venstre fod, der får kjolen til at danse. Og det er kun en lille forsmag på et nummer, hvor Mads Rosenbeck går og fejrer i en cirkusmanege. Undervejs fejrer han kjolen op på kosten, og så giver kjolen sig til at danse og lave piruetter, som var den en gadefejers længselsfulde dagdrøm.

Nummeret er en del af forestillingen 'Volchok' af cirkustruppen Cirque Trottola, som er blevet inviteret af Teater République, og det er kun anden gang, at Mads Rosenbeck optræder med sit cirkus i Danmark. Han kører rundt i Europa med sine to døtre i en gammel fransk skolebus, og nu er de to piger ude hos Mads Rosenbecks søster. Deres mor er i Frankrig. De er skilsmissebørn, og derfor danser Mads Rosenbeck med en kjole uden kvinde. Han har ikke andet.

»Folk hader jo jonglørers, siger Mads Rosenbeck i et forsøg på at forklare, hvorfor han har droppet kegleerne, boldene, faklerne, knivene og alle de andre remedier, vi kender jonglører for, og i stedet har sat sine private problemer på spil i forestillingen Volchok.

Mads Rosenbeck er uddannet jonglør fra den statsjede cirkusskole Centre National des Arts du Cirque i Frankrig, og han kan holde adskillige objekter i luften med sine hænder. Men det gør han ikke.

For mens de fleste andre jonglører forsøger at presse grænsen for, hvor mange kegler de kan jonglere med, er Mads Rosenbeck gået den modsatte vej. Han gik fra seks kegler og ned til en, fordi han hellere ville arbejde med udtryk end med teknik.

»Hvad vil du helst? Blive imponeret eller blive berørt», spørger Mads Rosenbeck og svarer selv.

»Begge dele naturligvis, men blandt jonglører er der en tendens til, at teknikken kommer til at fylde for meget», siger han.

Nørdernes noder

Sådan er det med jonglering. Der er groft sagt to grene inden for disciplinen, forklarer Mads Rosenbeck. Der er den type jonglører, som Mads Rosenbeck repræsenterer. De arbejder med udtryk, situationer og små fortællinger. Og så er der den traditionelle gren.

Siden 1930'erne har filosofien bag jonglering været den samme som i resten af cirkus: Alt skal foregå i luften på et næsten overmenneskeligt plan, og jorden er døden. Derfor vil man i traditionelt cirkus stadig se jonglører holde vanvittigt mange objekter i luften, og til samme gren inden for jonglering hører også matematikere.

»Jonglering er jo utrolig nørdet. Faktisk findes der et nodesystem for jonglering, som man oprindeligt opfandt til at skrive sine tricks ned med, men som ligesom 12-tone-musik nu også bliver brugt til at komponere nye komplicerede tricks med», fortæller Mads Rosenbeck.

Han kan ikke selv nodesystemet, som

hedder siteswap, og han bryder sig heller ikke om tanken:

»Det er jo ligesom musik. Jeg er utroligt inspireret af Bach, men moderne er kun en tilnærmelsesvis gengivelse af musikken, så hvis du sætter en computer til at spille en cellosuite, så kommer du ikke i nærheden af det oprindelige udtryk.»

Madet med punkcirkus

I stedet for at bruge noder skriver han alle bevægelser ned. Højden på hånden, når den slipper objektet, gribehånden og rytmen. Uanset hvilken gren man tilhører, så handler det stadig om at komponere teknik, før man kan opnå et udtryk.

»Nogle gange føles det, som om det er kroppen, der tænker, når man jonglerer.

Men når jeg tænker over det, så er hjernen faktisk vigtigst», forklarer Mads Rosenbeck.

»Først skal du forstå tricket, og så bruger du hele hjernen. Når du så har lært din krop tricket, skal du have din fejlprocent ned, og så skal du faktisk stadig bruge hele din hjernekapacitet. Selv om du kan tricket og bare skal gentage det og gentage det, så kan man ikke stå og tænke på opvasken eller sådan noget. Så lærer du ikke noget», fortæller Mads Rosenbeck.

Han lærte selv på den hårde måde. Da Mads var 16 år og skoletræt i starten af 1980'erne, var han på en ungdomsferie i Amsterdam, hvor han mødte en fransk jonglør, som lærte ham et par tricks. Det var helt anderledes end skolen. For hver

I KULISSEN. Mads Rosenbeck er en del af det danske nycirkus Trottola, som optræder i København med forestillingen Volchok. Foto: Ditte Valente

UDTRYK. »Hvad vil du helst? Blive imponeret eller blive berørt?», spørger Mads Rosenbeck og svarer selv på, hvorfor han har skiftet kegleerne ud med en kjole. Foto: Ditte Valente

MADS ROSENBECK

Er født i 1966 i København. Opvokset i Bagsværd.

Han er udlært i traditionelt cirkus hos Cirkus Krone og Cirkus Charlie, hvorefter han – som den eneste dansker – har gået på den franske stats cirkusskole, Centre National des Arts du Cirque. Uddannelsen til jonglør tager fem år.

Mads Rosenbeck har undervist i cirkus på skoler over hele verden og har optrådt med en lang række fremtrædende cirkus.

Han bor i dag i Frankrig.

time han øvede, blev han bedre. Helt modsat skolen, hvor fremskridt kom i umærkeligt tempo.

Mads Rosenbeck blev besat af at jonglere, og så gav han sig til at lære alt fra bunden. Der skulle helst så mange objekter i luften som muligt, og hans forestilling om cirkus var dengang ikke meget anderledes end den, der var dominerende i 1930'erne – hvor folk betragtede cirkus som en familietradition for fattige artister, der forsøgte at give indtryk af rigdom med guld, glimmer og paletter. Men så skete der noget.

Efter at have jongleret et par sæsoner for et dansk familiecircus besluttede Mads Rosenbeck, at hvis hans optræden skulle nå videre, så måtte han uddanne sig.

»Jeg var jo ung, og jeg ville gerne fortælle historier, der kunne ændre verden. Det syntes jeg ikke, at jeg kunne i et traditionelt cirkus», fortæller han.

Først tog han til London, og på en cirkusfestival så han noget utroligt.

»Den franske cirkustrup Archaos var der, og de brugte motorcykler i stedet for heste, og kløvnene hærgede med skærebændere. Det var provokation, det var helt nyt, og det brød formen», fortæller Mads Rosenbeck.

Ved samme festival optrådte elever fra den franske cirkusskole Centre National des Arts du Cirque med det, vi nu kender som nycirkus, og så havde Mads Rosenbeck fundet sit kald.

Jonglør med én kegle

Han blev optaget på skolen, men erklærede kort efter, at han hellere ville være akrobat. Fuldstændig uafhængig af objekter. Men den gik ikke. Han var 22, og så er det for sent at udvikle fysikken. I stedet gav han sig til at forsøge sin jonglering, så mens de fleste andre arbejdede på at jonglere med flere og flere objekter, gik Mads Rosenbeck den stik modsatte vej.

»Jeg gik helt ned til at jonglere med én kegle, for jeg ville udfordre mig selv til at finde tricks, der stadig kunne imponere med kun et objekt», fortæller Mads Rosenbeck.

Og nu er han helt droppet kegleerne. I Cirque Trottola går de efter udtrykket, og udgangspunktet for forestillingen Volchok har været artisternes byrder.

»Mine byrder er for store til at jonglere med», konstaterer Mads Rosenbeck, men så har han fundet kosten frem, og på den kan han balancere med alle sine længsler og problemer.

ibyen@politik.dk

Volchok. Tir 10. sep. Ma., ti., to., fr. og sø. kl. 20. Entree: 120-245 kr. på www.republique.dk. Spiller i Cirque Trottolas teat på Carlsberg. Forestillingen er en del af Københavns Internationale Teaters Ny Cirkus Festival. Læs mere på www.kit.dk